U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové, JUDr. Lenky Matyášové, JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci žalobce: **S. P.,** proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 6. 6. 2006, č. j. 56 Az 23/2006 – 24,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byl dle ustanovení § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odmítnut návrh stěžovatele na přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 1. 2006, č. j. OAM-2285/VL-20-ZA07-2005. Tímto rozhodnutím žalovaný žádost stěžovatele o azyl zamítl jako zjevně nedůvodnou dle ustanovení § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“).

Stěžovatel v kasační stížnosti pouze namítal, že s rozhodnutím nesouhlasí a požádal o právního zástupce, aniž by jakkoli specifikoval kasační důvody. O návrhu stěžovatele, aby mu byl ustanoven právní zástupce, rozhodl krajský soud usnesením č. j. 56 Az 23/2006 - 44 ze dne 5. října 2006 tak, že jej z důvodu nedoložení podmínek pro osvobození od soudního poplatku zamítl. Výrokem II. výše citovaného usnesení pak stěžovatele vyzval k odstranění absence právního zastoupení. Proti usnesení o neustanovení právního zástupce podal stěžovatel kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 5 Azs 170/2006 - 64 ze dne 25. 1. 2007 odmítl.

Jednou z podmínek řízení o kasační stížnosti je, že stěžovatel jako fyzická osoba musí být podle ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), zastoupen advokátem, pokud sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ze spisu vyplývá, že citovaná podmínka řízení nebyla stěžovatelem splněna, neboť stěžovatel nedoložil, že by byl zastoupen advokátem na základě plné moci, když v kasační stížnosti požádal, aby mu byl pro řízení o kasační stížnosti právní zástupce ustanoven.

O návrhu stěžovatele na ustanovení právního zástupce, rozhodl krajský soud usnesením č. j. 56 Az 23/2006 - 44 ze dne 5. října 2006 tak, že jej z důvodu nedoložení podmínek pro osvobození od soudního poplatku zamítl. Výrokem II. výše citovaného usnesení pak stěžovatele vyzval k odstranění absence právního zastoupení. Proti usnesení o neustanovení právního zástupce podal stěžovatel kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud usnesením č. j. 5 Azs 170/2006 - 64 ze dne 25. 1. 2007 odmítl.

Dne 8. 3. 2007 byl stěžovatel opětovně usnesením č. j. 56 Az 23/2006 - 72 krajským soudem vyzván, aby odstranil nedostatek svého podání ze dne 1. 8. 2006 spočívajícího v tom, že není zastoupen advokátem. Současně krajský soud stěžovatele poučil o následcích nesplnění této výzvy.

Stěžovateli bylo usnesení zasláno na adresu místa jeho pobytu, kterou uvedl v kasační stížnosti. Usnesení bylo stěžovateli doručeno ve smyslu ustanovení § 50c odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), na jehož použití odkazuje ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. dne 19. 3. 2007 uplynutím úložní doby.

Stěžovatel ve stanovené lhůtě na výzvu soudu k předložení plné moci udělené advokátovi nereagoval.

Vzhledem k tomu, že stěžovatel ani přes shora uvedené nedoložil, že by byl zastoupen advokátem, je nutno konstatovat, že v řízení o kasační stížnosti není právně zastoupen ve smyslu ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. Tato podmínka je přitom zákonnou podmínkou řízení o kasační stížnosti.

Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla žaloba – tzn. na základě odkazu uvedeného v § 120 s. ř. s. obdobně i kasační stížnost - odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. dubna 2007

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu